

század már a közösségi hálózatokról szól. Szerintem ez a fajta közösségérzés és -építés az MHT fennmaradásának a titka.

Zs. L.: Evezzünk vissza az érdekérvényesítéshez. A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény azt mondja, hogy víziközmű-szolgáltatói érdekszövetség javaslatot tehet jogalkotásra, intézkedések megtételére, konzultációt folytathat stratégiai kérdésekről. Mindezt olyan szervezet teheti, amely a felhasználói egyenértékek többségével rendelkezik. Az látszik, hogy ez nem az MHT, de mit hozhat, ha a MaVízén kívül másik szervezet is fellép az érdekérvényesítés szándékával?

G. T.: Az érdekérvényesítés olyan dolog, ahol egységesen kell fellépni, mert csak így lehet tárgyalóképes erőt felmutatni. Ha két érdekszövetség lenne, az nyilvánvalóan rivalizálást jelentene, és előbb vagy utóbb egymás ellen küzdenének, aminek az egész ágazat látná a kárát. Nem hiszem, hogy egyáltalán lenne értelme ilyen párhuzamos fellépést, versengést, küzdelmet elindítani és folytatni, és nem látom azt sem, hogy erre bárhol is komoly szándék lenne.

Zs. L.: Nos, van olyan szervezet, aminek honlapján találkozhatunk érdekérvényesítési szándékokkal.

G. T.: Meglehet, de én ezt a fajta útkeresést nem venném zokon, amikor egy szervezetnél új és jobbító szándékú vezetés kezd dolgozni. A helyüket keresik, és meggyőződés, hogy talpraesetten meg is fogják találni.

Zs. L.: Így legyen, mert minden jó szándékra szüksége van az ágazatnak.

G. T.: Nem hiszem, hogy sajnálni kellene önmagunkat. A vizesek szakmaisága nagy hagyományú és folyamatosan fejlődő.

Zs. L.: Sőt messze földön híres, hiszen a „magyarok” már a második Víz Világtalálkozót szervezték. Nincs ellentmondásban némiképp ez a nemzetközi szerepvállalás és a vizesek hazai megbecsültsége?

G. T.: Én magam is úgy látom, hogy nincs teljesen helyén a dolog. Ennek két vonatkozása van. Az egyik a társadalmi megbecsültség, vagyis

Gampel Tamás

A Budapesti Műszaki Egyetemen vízépitő mérnök-ként végzett. Első munkahelye a Fővárosi Csatornázási Művek volt, ahol kettős feladattal, árvízvédekezéssel és szoftverfejlesztéssel foglalkozott. Közben megszerezte a mérnök-közüldés oklevelét is, majd a Müncheni Egyetemen a természetközeli szennyvíztisztítást kutatta. Nagy váltás következett, évekig az ÁPV Rt.-nél az energetika, majd a Veoliánál a víziközmű-szolgáltatás privatizációjával foglalkozott. Innen a Fővárosi Vízművekhez hívták, az agglomeráció vízi közüldés fejlesztésével bízták meg. Ezt követően 6 évig a Siemensnél a víztechnológiai területet irányította. 2010-ben saját céget alapított valós idejű mikrobiológiai vízminőségmérő műszerekre, ezenkívül 2012 óta a vízminőségmérés foglalkozó Zenner & Becker Kft. ügyvezetője. Az MHT-ba annak idején a diplomaterp-pályázat vitte be, és ha már elindult, meg is nyerte „Biológiai módszerek a vízgazdálkodásban” című dolgozatával. Az MHT-ban 15 évig a Vízgazdálkodási Szakosztály titkára. 2014-től az MHT főtitkára, ami választott társadalmi tisztség, legfeljebb két teljes, négyéves ciklusra szól.

a társadalom szinte tudomást sem vesz a víziközmű-szolgáltatásról, hiszen rendben megy minden, és még kevésbé érdekli a társadalmat a háttérpar és a beszállítók sorsa vagy munkája. A másik vonatkozás a döntéshozók szemlélete, ami alulértékeli az ágazatot, ebből származóan mind a működés, mind a szolgáltatórendszerek alulfinanszírozottak, a munkavállalók hátrányosan megkülönböztetettek, és az oktatás-kutatás a fejlődési lehetőségek biztosításával együtt az elvárható minimum alá szállt. Így az egész szolgáltatás színvonala nem tartható fenn.

Zs. L.: Mondják szakmabeliek, nem is lesz ebben változás, amíg nem fordul elő valami nagy cikusz. De azt is mondják, nem fog az sem változást hozni, visszahullik a vizesek fejére: na ezt sem voltak képesek megelőzni, megoldani.

G. T.: Ahogy ezt nálam okosabbak megfogalmazták: az első, negatív hírként az újságok címlapjára kerülő vízmű csak „hősi halott” lesz,

az biztos. De ha a második, harmadik, negyedik eset bekövetkezik – márpedig be fog következni, ha igaz az, hogy tartósan fenntarthatatlan a víziközmű-szolgáltatás ilyen működési feltételek mellett –, az változtatni fog a döntéshozók hozzáállásán. Reménykedhetünk, hogy egy racionálisabb és fenntarthatóbb irányba. Addig a legszerencsésebb az lenne, ha a MaVíz minden fórumon folyamatosan kommunikálná, hogy szerintem mi a hosszú távon fenntartható pálya.

Zs. L.: A vízpar helyzete viszont annyiban biztos jobb, hogy kitörési lehetőséget kapott a Budapesti Víz Világtalálkozóval. Mi a véleménye, mit jelent ez az országnak, és mit jelent nekünk, vizeseknek?

G. T.: Ez nagy diplomáciai siker, mely minden állampolgárt jó érzéssel tölthetett el. Kétségtelen, hogy a vizes szakmának ez egy jól feladott labda volt a külföldi nyitáshoz, de hogy kinek mit jelent, illetve jelentett, az attól függ, miként tudta a labdát leütni. A magyar vizes cégek jó része abban a helyzetben van, hogy még felugrani sem tud a leütéshez, mert nincs olyan kondícióban. Úgy gondolom, hogy csak a kölcsönös megbecsülésen alapuló együttműködés képes előbbre vinni egyszerre mindannyiunkat.

HAGYOMÁNY ÉS FEJLŐDÉS: 100 ÉVES A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

GAMPEL TAMÁS, AZ MHT FŐTITKÁRA

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) a hidrológia és rokon tudományai, azaz a vízzel foglalkozó tudományok és szakterületek művelésére alakult társadalmi, tudományos és szakmai egyesület, amely a Magyarhoni Földtani Társulat 1917-ben alakult Hidrológiai Szakosztályából és az egykori Magyar Mérnök és Építész Egylet 1866-ban alakult Víz-építési Szakosztályának tagjaiból 1949-ben vált önálló egyesületté. A vízzel foglalkozó szakemberek legrégibb, ma is működő hazai szervezete.

A társaságnak 17 szakosztálya van, amelyek közül a vízellátási és csatornázási közvetlenül, illetve számos másik közvetetten foglalkozik a víziközmű-terület kérdéseivel. 22 területi szervezetünk között ott van a DRV és a DMRV üzemi szervezete is. Közel 3000 egyéni tagunk és 140 jogi tagunk van.

Minden szakosztály és területi szervezet évente több előadást tart. Számos területi szervezet ezek mellett szakmai kirándulásokat is szervez.

- Legfontosabb éves rendezvényeink a júliusi Vándorgyűlés (2016-ban volt a 34., 450 résztvevővel), a szeptemberi Ifjúsági Napok (2016-ban volt a 23., közel 130 résztvevővel) és a november eleji Hidrológus Szilveszter.
- Három nagy szakmai pályázatot hirdetünk évente, melyek a kiemelkedő teljesítményeket különböző szinteken jutalmazzák. A Vitális Sándor Szakirodalmi Nívódíj pályázatot 1979-ben alapítottuk, ez idő alatt 68 magyar és 7 angol nyelvű folyóiratcikk kapott elismerést 159 szerző tollából, 13 szakosztály szakterületéről. A diplomamunka-pályázatot 1965-ben alapítottuk, 1988-tól viseli Lászlóffy Woldemár nevét. Főként műszaki és természettudományi szakterületekről érkezik évente 40-60 pályázat. Az 1981-ben alapított Sajó Elemér-pályázat díjával a középfokú iskolák azon tanulóit jutalmazzuk, akik vízügyi vonatkozású témában kiemelkedő pályázatot nyújtanak be.

A jelenleg a 93. évfolyamánál tartó, évente 4 rendszeres és 1 hidrobiológus különszámmal megjelenő Hidrológiai Közlöny az elmúlt több mint kilenc évtizedben a hazai vízgazdálkodás, hidrológia és rokon tudományai történéseinek, fejlődésének hiteles követője volt; a megjelent több ezer tanulmány, emlékezés, beszámoló, könyvismertetés és más közlemény teljes körűen bemutatja a szakma eredményeit és megoldandó gondjait. A 2016. évi Budapest Water Summitra kiadott angol nyelvű szám a magyar vízügyeket (a vízellátás-csatornázás területével külön cikkben) mutatta be a nemzetközi szakmai közönségnek. A korábbi évfolyamok elektronikus kiadásai kereshető formában elérhetőek az MHT honlapján. Az 1961 óta megjelenő Hidrológiai Tájékoztató közli a vízzel foglalkozó tudományok és szakterületek teljes spektrumára vonatkozó tanulmányokat, közleményeket, hozzászólásokat, híreket, méltatásokat, megemlékezéseket. Rendszeresen közzéteszi a Társaság a Sajó Elemér-pályázat és a Lászlóffy Woldemár-diplomamunka-pályázat nyertes munkáiból készült cikkeket.

A centenáriumi év sarokpontjai Rendezvények

Társaságunk jubileumi rendezvényeit a 2016. évi májusi közgyűléstől a 2017. évi júliusi vándorgyűlésig terjedő időszakban tartjuk meg. Központi emlékülést tartunk 2017. február 7-én az MTA dísztermében, Áder János köztársasági elnök fővédnökségével. A jubileumi év során valamennyi területi szervezet, valamint szakosztály és állandó szakmai bizottság előadást tart, ünnepi rendezvényt szervez, amelyet elősorban saját szervezete történetének szentel.

Kiadványok

Az MHT szaklapjai megemlékeznek a jubileumról: 2017-ben a Hidrológiai Közlöny és a Hidrológiai Tájékoztató jelentet meg egy-egy tematikus számot. 2017-ben újból, bővített tartalommal megjelentetjük az MHT kitüntetettjeinek életrajzi lexikonát. Valamennyi területi szervezet, valamint szakosztály és állandó bizottság összeállítja – megadott szempontok alapján – saját történetét, amelyeket összegyűjtve egy központi kiadványban megjelentet az MHT.

Rövidfilm, dokumentumfilm

A jubileumi megemlékezéseket rögzítjük filmen/fotón. A rendezvények lezárultakor a felvételekből egy rövidfilm készül 20-25 perc terjedelemben. A Hydrologia Hungarica Alapítvány digitizált filmvagyónának felhasználásával öt szakterületre vonatkozóan dokumentumfilmek készülnek.

Vándorkiállítás

2017-ben az MHT történetét feldolgozó vándorkiállítást készítünk a fellelhető dokumentumok bemutatásával.

Emléktáblák

Emléktáblát kívánunk állítani a 19/20. századforduló nagy hidrológusának,

Bogdányfő Ödönnek, aki 1917-ben a Hidrológiai Szakosztály alapító titkára volt, valamint Vitális Sándornak, a Társaság legendás vezetőjének.

Postai emléklap

A Magyar Postánál kezdeményeztük egy postai emléklap kiadását az MHT centenáriuma alkalmából. Ez 2017. február 7-én fog megjelenni, a Posta filatéliaterméke lesz. Ajándéknak szánjuk együttműködő partnereinknek és valamennyi tagunknak, akinek tagsági viszonya rendezett.

Emlékbélyegző

Terveztettünk egy bélyegzőt, és azzal megkerestük a jogi tagokat: tegyék ezt minden kimenő levelükre úgy, hogy a bélyegzőn az álljon a nevük után: „A 100 éves Magyar Hidrológiai Társaság jogi tagja”.

Egyebek

A centenáriumi eseményekről, programokról, rendezvényekről mobiltelefonos applikációt indítunk. Az ENSZ legutóbbi közgyűlése 2017-et a „Víz és a nők évének” nyilvánította („Water and Women Year 2017”). Ehhez kapcsolódva – a társaságok bevonásával – 2017. március 8-án nőnap ünnepséget szervezünk „Nők a vízgazdálkodásban” mottóval. Novellapályázatot hirdettünk az MHT története emlékezetes pillanatainak írásos megőrkítésére. A 2017. évi vízvilágnapra fotóposzter-pályázatot hirdettünk.

